

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **Schimansky s.r.o.**
sídlem Ševcova 1365/13, 613 00 Brno

proti
žalovanému: **Státní pozemkový úřad**
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2016, sp. zn. 15VD9195/2016-202001, č. j. SPU 599557/2016, ve věci účastenství v řízení o pozemkových úpravách,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2016, sp. zn. 15VD9195/2016-202001, č. j. SPU 599557/2016, se zrušuje a věc se vrací žalovanému zpět k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro kraj

Vysočina, pobočky Žďár nad Sázavou (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 21. 1. 2016, č. j. SPU 031131/2016 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

II. Stručný obsah správního spisu

2. Řízení o předmětných pozemkových úpravách bylo zahájeno dne 27. 1. 2011, přičemž rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 9. 10. 2013, č. j. SPU 376468/2013, byl schválen návrh komplexních pozemkových úprav. Proti citovanému rozhodnutí bylo podáno odvolání ze strany žalobce, jakož i dalších účastníků řízení (A. M., H. Š. a Ing. P. Š.). Žalovaný z pozice odvolacího orgánu napadené rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav zrušil rozhodnutím ze dne 16. 4. 2014, sp. zn. 2RP2686/2014-202001, č. j. SPU 147184/2014 (dále též jen „zrušující rozhodnutí z roku 2014“), a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně zpět k dalšímu řízení (k doplnění řízení a vydání nového rozhodnutí).
3. V návaznosti na závěry žalovaného obsažené ve zrušujícím rozhodnutí přistoupil správní orgán I. stupně ke změně obvodu komplexních pozemkových úprav s tím, že z obvodu pozemkových úprav vyčlenil mj. pozemky ve vlastnictví žalobce. Žalobce tak v důsledku provedené změny přestal být podle názoru správního orgánu I. stupně účastníkem řízení, o čemž byl vyrozuměn oznámením ze dne 21. 12. 2015, zn. 395955/2015. S tímto postupem žalobce nesouhlasil, nicméně správní orgán I. stupně usnesením ze dne 21. 1. 2016 rozhodl, že žalobce, jako vlastník pozemků evidovaných na LV č. 197 v k. ú. Budeč u Žďáru nad Sázavou, z důvodu změny obvodu upravovaného území není účastníkem řízení o pozemkových úpravách v k. ú. Budeč u Žďáru nad Sázavou podle § 5 odst. 3 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění rozhodném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“) ve spojení s § 27 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném pro projednávanou věc (dále jen „správní řád“).
4. Správní orgán I. stupně v odůvodnění usnesení odkázal na závěry zrušujícího rozhodnutí žalovaného z roku 2014, kterými je vázán, s tím, že *„[p]obočka posoudila účelnost a oprávněnost řešení pozemků nacházejících se v zastavěném a zastavitelném území obce s ohledem na ustan. § 2 zákona a z obvodu upravovaného území touto změnou vyloučila pozemky v zastavěném území a zastavitelných plochách stanovených ve schváleném územním plánu Obce Budeč.“* Dále konstatoval, že žalobcem vlastněné pozemky byly provedenou změnou vyjmuty z pozemků řešených dle § 2 zákona o pozemkových úpravách a že další pozemky v území dotčeném pozemkovými úpravami nevlastní, proto jej nelze považovat za účastníka řízení ve smyslu § 5 odst. 1 písm. a) zákona o pozemkových úpravách.
5. V odvolání proti tomuto usnesení žalobce namítal, že postup správního orgánu I. stupně je vytržený z kontextu zrušujícího rozhodnutí žalovaného z roku 2014. To podle žalobce poukazovalo zejména na nestandardní vymezení obvodu pozemkových úprav, v němž byly zahrnuty části cest nacházející se přímo v intravilánu obce. V této souvislosti žalovaný doporučil, aby byl obvod pozemkových úprav vymezen v souladu s územním plánem obce, neboť do obvodu byly začleněny značné části zastavitelného území obce, které z hlediska zemědělského využití není potřebné řešit v rámci pozemkových úprav. Ve zrušujícím rozhodnutí není uvedeno, že obvod pozemkových úprav má přesně kopírovat hranice zastavitelného území obce. Žalobce zdůraznil, že pozemky v jeho vlastnictví byly zahrnuty do obvodu pozemkových úprav od jejich vyhlášení, tj. ode dne

21. 1. 2011 a jsou soustavně zemědělsky využívány. Dále namítal, že jako účastník řízení se mohl vyjadřovat k plánu společných zařízení a že je mu znám pokus o využití institutu změny obvodu pozemkových úprav k vyloučení účastníků, kteří se odvolali proti rozhodnutí o schválení návrhu komplexních pozemkových úprav.

6. Žalobcovo odvolání bylo nejdříve žalovaným zamítnuto jako nepřípustné z důvodu, že jej žalobce podal datovou schránkou bez zaručeného elektronického podpisu. K žalobě podané žalobcem soud toto rozhodnutí žalovaného zrušil rozsudkem ze dne 15. 9. 2016, č. j. 30 A 70/2016-33, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný se proto následně odvoláním žalobce zabýval věcně.
7. V napadeném rozhodnutí žalovaný upozornil na zrušující rozhodnutí z roku 2014, kterým byl správní orgán I. stupně vázán. Dále připomněl, že na začlenění pozemků do obvodu pozemkových úprav na základě požadavku vlastníka není právní nárok. Je na rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které pozemky do obvodu pozemkových úprav zahrne. K plánu společných zařízení žalovaný uvedl, že jeho konečnou variantu schvalují nejprve dotčené orgány státní správy a konečně zastupitelstvo obce na veřejném zasedání, a tudíž je možné se k návrhu plánu společných zařízení vyjadřovat tam. I kdyby byl žalobce účastníkem řízení, námitky proti plánu společných zařízení by stejně mohl dávat jen prostřednictvím sboru zástupců nebo prostřednictvím zástupce obce. Z obvodu pozemkových úprav byly vyjmuty všechny pozemky ležící v zastavitelných plochách, a to nejen pozemky těch vlastníků, kteří podali odvolání. Nedošlo proto k účelovému odstranění “nepohodlných” vlastníků. Žalovaný se zabýval také otázkou, zda žalobce změnou obvodu nebyl dotčen na vlastnických či jiných věcných právech. Vzhledem k tomu, že jeho pozemky leží v zastavěné či zastavitelné části, žalovaný dovodil, že jejich přístupnost a návaznost na okolí je řešena územním plánem a je vázána na zastavěnou část obce, ne na extravilán.

III. Žaloba

8. V žalobě proti tomuto rozhodnutí žalobce namítal, že změna obvodu pozemkových úprav byla provedena v rozporu se zákonem o pozemkových úpravách. Odmítl, že by byl správní orgán I. stupně vázán právním názorem uvedeným ve zrušujícím rozhodnutí z roku 2014 do té míry, aby obvod pozemkových úprav přesně kopíroval hranici zastavitelného území obce. Kromě úseků cest C1, C4 a C5 žalovaný ve zrušujícím rozhodnutí nijak nekonkretizoval, které další pozemky by měly být z obvodu pozemkových úprav vyjmuty. Přesto správní orgán I. stupně při změně obvodu pozemkových úprav neuvedl žádné konkrétní důvody, pro něž vyjmul z obvodu řešených pozemků i pozemky žalobce. Na větší části jeho pozemků se zemědělsky hospodaří a jsou součástí půdních bloků v evidenci zemědělské půdy LPIS podle zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství.
9. Dále žalobce zdůraznil, že účastenství v řízení o komplexních pozemkových úpravách umožňuje uplatnění vlastnických či jiných práv ve smyslu § 5 odst. 1 písm. a) zákona o pozemkových úpravách. Posouzení, zda změnou obvodu nedošlo ke krácení práv žalobce, z napadeného rozhodnutí není zřejmé. V této souvislosti žalobce uvedl, že soupis jeho nároků ze dne 20. 8. 2011 obsahuje důležité věcné břemeno chůze a jízdy, které jej opravňuje ke vstupu na spojnici pozemků v okolí. Účastník řízení se též může vyjadřovat k plánu společných zařízení, zejména k podobě cestní sítě. Žalobce vlastní v obci Budeč

část zemědělského areálu, pro který je stěžejní budoucí napojení na pozemky pomocí záhumenní cesty označované v návrhu jako C 20.

10. V dalším pak žalobce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2016, č. j. 30 A 83/2016-102, který se pozemkovými úpravami v k. ú. Budeč u Žďáru nad Sázavou také zabýval. Závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí v celém rozsahu zrušil a přiznal mu náhradu nákladů řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na obsah napadeného rozhodnutí, v němž je uvedeno, že ke změně obvodu pozemkových úprav došlo v rámci dodržení závazného právního názoru žalovaného, přičemž změnou byli dotčení i jiní vlastníci než jen ti, kteří původně podali odvolání.
12. Žalovaný se dostatečně zabýval i možným dotčením práv žalobce, přičemž uvedl, že přístupnost pozemků a návaznost na okolí je řešena územním plánem. Ve vztahu k plánu společných zařízení žalovaný zopakoval, že finální variantu schvalují dotčené orgány a zastupitelstvo obce, na jehož jednání má každý možnost se k věci vyjádřit.
13. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
15. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
16. Dospěl k závěru, že žaloba je **důvodná**.
17. V souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud rozhodl o věci samé bez jednání (ostatně žalobce i žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání souhlasili).
18. Podstatou projednávání věci je otázka účastenství žalobce v řízení o pozemkových úpravách a s tím spojená otázka změny obvodu pozemkových úprav. Žalobce původně byl účastníkem řízení o pozemkových úpravách, které vyústilo ve vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně o schválení návrhu pozemkových úprav. Po zrušení tohoto rozhodnutí žalovaným a následné změně obvodu pozemkových úprav provedené správním orgánem I. stupně bylo rozhodnuto o tom, že žalobce již dále není účastníkem řízení, což žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil.
19. Soud v návaznosti na obsah žaloby podotýká, že účastenstvím v předmětném řízení o komplexních pozemkových úpravách v k. ú. Budeč u Žďáru nad Sázavou se soud věcně zabýval již v rozsudku ze dne 8. 9. 2016, č. j. 30 A 83/2016-102, č. 3507/2017 Sb. NSS, a to na podkladě žalob Ing. P. Š. a H. Š. Jejich pozemky byly, stejně jako pozemky žalobce, vyjmuty správním orgánem I. stupně z obvodu pozemků dotčených pozemkovými úpravami a bylo rozhodnuto, že již nejsou účastníky řízení. Pro úplnost soud dodává, že Ing. P. Š. je současně jednatelem žalobce a v průběhu celého správního řízení vystupoval jednak jménem svým a jednak jménem žalobce.
20. Žalobám Ing. P. Š. a H. Š. soud vyhověl a příslušná rozhodnutí žalovaného zrušil. K věci uvedl, že změna obvodu pozemkových úprav je krajním řešením, jež nemůže být svévolné.

a musí být vždy podloženo přesvědčivými důvody, které konvenují základním cílům pozemkových úprav. S ohledem na § 5 odst. 3 písm. a) zákona o pozemkových úpravách je na změnu obvodu pozemkových úprav navázáno též účastenství v řízení o pozemkových úpravách, v jehož rámci je třeba garantovat právní ochranu proti příp. svévolné změně obvodu pozemkových úprav a okruhu účastníků řízení. Soud dále poukázal na to, že žalovaný ve zrušujícím rozhodnutí z roku 2014, kde doporučil upravit obvod pozemkových úprav v souladu s územním plánem obce, nebyl nijak konkrétní. Podrobné odůvodnění změny obvodu pozemkových úprav neposkytl ani správní orgán I. stupně, který v oznámení o změně obvodu pozemkových úprav ze dne 5. 5. 2015 odkázal na závěry odvolacího řízení, které však hovoří obecně o nevhodném zahrnutí zastavitelného území bez nějakého jasného pokynu vyjmout pozemky Š. Prostý odkaz na závěry odvolacího řízení (a ani na problematičnost žalobců Ing. P. Š. a H. Š. coby účastníků řízení), nemůže z hlediska změny obvodu pozemkových úprav obstát. Soud proto žalovaného zavázal, aby otázku účastenství Ing. P. Š. a H. Š. posuzoval v návaznosti na hodnocení skutečných důvodů změny obvodu pozemkových úprav a aby i v případě zachování změny obvodu, tj. vyjmutí pozemků z pozemkových úprav, posoudil dotčení na jejich vlastnických či jiných právech ve smyslu § 5 odst. 1 písm. a) zákona o pozemkových úpravách.

21. Tyto závěry jsou aplikovatelné i na nyní posuzovanou věc, jež je s výše citovanou věcí skutkově i právně obdobná. Nutno přitom podotknout, že žalovaný vydal napadené rozhodnutí dne 29. 11. 2016, tj. v době, kdy již musel znát závěry citovaného rozsudku. Přesto, shodně jako v případě P. a H. Š., ani v odůvodnění nyní napadeného rozhodnutí neidentifikoval konkrétní důvody pro změnu obvodu pozemkových úprav, jež vedla mj. k vyjmutí pozemků ve vlastnictví žalobce.
22. Podle § 9 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách věta první za středníkem je pozdější změna obvodu pozemkových úprav a tím i okruhu účastníků řízení možná, „*pokud pro to pozemkový úřad shledá důvody.*“
23. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že z obvodu pozemkových úprav byly správním orgánem I. stupně vyjmuty všechny pozemky ležící v zastavitelných plochách vymezených územním plánem, a to pozemky různých vlastníků bez ohledu na to, zda podali odvolání proti původnímu rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav. To také podle žalovaného vylučuje, že ke změně obvodu došlo účelově s cílem zbavit se problematických účastníků řízení. Konkrétní odůvodnění takového postupu ovšem podle soudu schází.
24. Žalovaný se sice v napadeném rozhodnutí vypořádal s pochybnostmi ohledně účelovosti provedených změn, nijak však nezdůvodnil, proč byly z obvodu pozemkových úprav vyjmuty právě pozemky žalobce, resp. proč byly vyjmuty všechny pozemky ležící v zastavitelných plochách. V zákoně o pozemkových úpravách ani v odůvodnění zrušujícího rozhodnutí žalovaného z roku 2014 soud nenašel oporu pro závěr, že by pozemky v zastavitelných plochách v obvodu pozemkových úprav vůbec být nemohly.
25. V § 3 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách se uvádí, že „(p)ozemky zastavěné stavbou, která není ve vlastnictví státu, pozemek funkčně související s touto stavbou včetně přístupové cesty, zahrady, pozemky v zastavěném území, pozemky v zastavitelných plochách⁴) a pozemky, na nichž se nacházejí veřejná nebo neveřejná pohřebiště, lze řešit v pozemkových úpravách jen se souhlasem jejich vlastníka“ (pozn. podtržení doplněno). Z toho *a contrario* vyplývá, že

pozemky v zastavitelných plochách, v případě že k tomu dá vlastník souhlas, do pozemkových úprav zařazeny být mohou.

26. Ve zrušujícím rozhodnutí z roku 2014 žalovaný upozornil na „*nestandardní stanovení obvodu KoPÚ, neboť do obvodu byly zahrnuty značné části zastavitelného území obce, které nejsou z hlediska zemědělského využití potřeba (§ 2 zákona). Jedná se o části navržených cest C 1, C 4 a C 5 a další pozemky, nacházející se podle územního plánu v zastavitelné části obce. V této souvislosti odvolací orgán odkazuje na ust. § 9 odst. 8 písm. a) zákona, podle kterého jsou opatření, sloužícími ke zpřístupnění pozemků polní a lesní cesty. Z tohoto důvodu při doplnění řízení pobočka posoudí účelnost a oprávněnost řešení těchto pozemků s ohledem na ust. § 2 zákona, Odvolací orgán proto doporučuje v dalším řízení upravit obvod KoPÚ v souladu s územním plánem obce.*“ Z citované části rozhodnutí se podává, že klíčovým hlediskem pro zařazení pozemků do obvodu pozemkových úprav je, zda jsou potřebné z hlediska zemědělského využití ve smyslu § 2 zákona o pozemkových úpravách. Žalovaný se konkrétně zabýval jen navrženými cestami C 1, C 4 a C 5, jejichž začlenění do pozemkových úprav podle jeho názoru nemá opodstatnění, protože nemají zemědělské využití. V obecné rovině zmínil i další pozemky, jejichž řešení v rámci pozemkových úprav z pohledu zemědělského využití není třeba, tyto však nespecifikoval.
27. Bylo tak na správním orgánu I. stupně, aby při posouzení účelnosti rozsahu obvodu pozemkových úprav náležitě zhodnotil, které pozemky je třeba z hlediska jejich zemědělského využití do obvodu pozemkových úprav zahrnout a které nikoliv. Pokud správní orgán I. stupně s obecným odkazem na citovaný názor žalovaného a bez bližšího zdůvodnění vyjmul všechny pozemky nacházející se v zastavitelných plochách vymezených územním plánem z obvodu pozemkových úprav, postupoval svévolně. Svůj postup nekonkretizoval ani následně v usnesení, jímž rozhodl, že žalobce není účastníkem řízení. Ani žalovaný zmíněný nedostatek v napadeném rozhodnutí nenapravil.
28. V souladu s § 5 odst. 1 písm. a) zákona o pozemkových úpravách jsou účastníky řízení o pozemkových úpravách „*vlastníci pozemků, které jsou dotčeny řešením v pozemkových úpravách podle § 2 (dále jen "vlastníci pozemků") a fyzické a právnické osoby, jejichž vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům mohou být řešením pozemkových úprav přímo dotčena; za takové osoby se nepovažují vlastníci, pro jejichž pozemky se v pozemkových úpravách pouze obnovuje soubor geodetických informací (§ 3 odst. 2),*“ Žalovaný se blíže zabýval toliko druhou částí citovaného ustanovení [tedy jestli žalobce jako právnická osoba může být přímo dotčen na svém vlastnickém či jiném věcném právu] a v tomto ohledu na námitky žalobce věcně reagoval. Vyjádřil se k možnému dotčení jeho práv ve vztahu k plánu společných zařízení i přístupností jeho pozemků [zde soud jen pro úplnost dodává, že v žalobě zmíněnou důležitost věcného břemene chůze a jízdy žalobce ve svém odvolání neuvedl].
29. Samotnými důvody vyjmutí pozemků žalobce (pozemků v zastavitelném území) z obvodu pozemkových úprav se však žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval. Přitom jak vyplývá z rozsudku č. j. 30 A 83/2016-102, takové posouzení musí zkoumání dotčení práv jiných osob z povahy věci předcházet. Na vymezení obvodu pozemkových úprav je závislé účastenství vlastníků těchto pozemků bez ohledu na to, do jaké míry jsou na svých právech dotčeni (srov. § 5 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách).
30. Žalobce o setrvání svých pozemků v obvodu pozemkových úprav usiloval a jak v odvolání, tak v žalobě zdůraznil, že větší část dotčených pozemků v jeho vlastnictví je zemědělsky

využívána. Žalovaný na tuto námitku reagoval v podstatě jen tím, že na začlenění do obvodu pozemkových úprav není právní nárok – zemědělskou využitelnost pozemků nijak nehodnotil. Takové hodnocení je však v souladu s výše uvedenými závěry nedostatečné. V tomto směru lze poukázat též na listinu označenou ve správním spise jako Soupis nároků, v níž je u – výměrou větších – pozemků žalobce, zahrnutých původně do obvodu pozemkových úprav, jako druh pozemku uvedena orná půda, resp. trvalý travní porost. To by mohlo naznačovat, že pozemky skutečně jsou zemědělsky využívány.

31. Změna obvodu pozemkových úprav je institutem svou povahou spíše výjimečným, jak ostatně v napadeném rozhodnutí výslovně připustil i žalovaný. Pro změnu obvodu tak musí být dány náležité důvody a tyto důvody musí být v oznámení o změně obvodu pozemkových úprav, resp. v následném rozhodnutí o neúčastenství řádně vysvětleny. V projednávané věci správní orgány žádné relevantní důvody pro oprávněnost změny obvodu pozemkových úprav nesnesly. Zůstaly u obecného tvrzení, že obvod pozemkových úprav vymezily hranicemi zastavitelného území podle územního plánu obce Budeč. Za situace, kdy žalovaný ve zrušujícím rozhodnutí z roku 2014 navázal vymezení obvodu pozemkových úprav na zemědělskou využitelnost pozemků v zastavitelném území a připustil, že pozemky v zastavitelných plochách mohou být zahrnuty v obvod pozemkových úprav za podmínky, že jsou zemědělsky využívány, hodnotí soud závěry žalovaného jako nedostatečné. Žalobce zemědělskou využitelnost svých pozemků po dobu celého řízení o účastenství akcentoval. Po více než 4 roky (řízení o pozemkových úpravách bylo zahájeno dne 27. 1. 2011) byl účastníkem pozemkových úprav a aktivně v tomto řízení hájil svá práva. Pokud správní orgány následně přistoupily ke změně obvodu pozemkových úprav, byly povinny důvody vedoucí k této změně, s níž souvisel i zánik účastenství žalobce v řízení o pozemkových úpravách, řádně popsat a vysvětlit v odůvodnění svých rozhodnutí. Pokud tak neučinily, jsou odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů o neúčastenství žalobce v řízení o pozemkových úpravách nedostatečná, a tudíž nepřezkoumatelná.
32. Nad rámec soud doplňuje, že v hraničních případech účastenství je potřeba uplatnit princip „v pochybnostech ve prospěch“ – tzn., pokud nelze s jistotou říci, že osoba nemá být účastníkem řízení, je na místě s ní jako s účastníkem jednat (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2008, č. j. 2 As 12/2008-63).

VII. Závěr a náklady řízení

33. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost zrušil. Současně v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž je vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
34. V dalším řízení bude na žalovaném, aby řádně posoudil důvodnost vyjmutí pozemků žalobce z obvodu pozemkových úprav a poté konkrétně, tj. nikoli jen odkazem na vymezení zastavitelných ploch v územním plánu obce Budeč, zdůvodnil, proč k němu došlo. V této souvislosti musí být – s přihlédnutím k funkcím a cílům pozemkových úprav – posouzena zejména zemědělská využitelnost těchto pozemků a z toho vyplývající potřeba či nepotřeba jejich řešení v rámci předmětných komplexních pozemkových úprav.
35. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů

řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný (napadené rozhodnutí bylo zrušeno), proto má právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žalobce nebyl v řízení zastoupen, přiznal mu soud náhradu vynaložených nákladů za zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč. Tuto částku je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. ledna 2019

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu